

**President
Henry B. Eyring**
První rádce v Prvním
předsednictvu

Požehnání desátku

Bůh nám dává přikázání proto, aby nám mohl žehnat. Touží nám dát věčný život, největší ze všech svých darů (viz NaS 14:7). Abychom mohli tento dar získat a žít s Ním na věky v rodinách v celestiálním království, musíme být schopni žít podle zákonů tohoto království (viz NaS 88:22).

V tomto životě nám dává přikázání, aby nám pomohl si tuto schopnost osvojit. Jedním z těchto přípravných přikázání je zákon desátku. Zákonem je to, že Pánu dáváme jednu desetinu veškerého svého příjmu. Je to tak prosté, že tomu dokáže porozumět i dítě. Viděl jsem děti předávat biskupovi obálku na desátky, která obsahovala desetinu z drobných, které si vydělaly.

Jedním z požehnání plynoucích z placení plného desátku je rozvíjení víry, díky níž dokážeme žít podle ještě vyššího zákona. Abychom mohli žít v celestiálním království, musíme žít podle zákona zasvěcení. Musíme být schopni pociťovat, že vše, čím jsme, a vše, co máme, patří Bohu.

Existují nejméně tři způsoby, kterými nás placení plného desátku připravuje na to, abychom *pocítili* právě to, co pro získání daru věčného života pociťovat musíme.

Zaprvé – když Církvi platíme desátky, Nebeský Otec na nás vylévá svá požehnání. Každý, kdo důsledně platí plný desátek, ví, že je to pravda. Tato požehnání jsou někdy duchovní a jindy časná. Získáváme je v Pánově

čase a takovým způsobem, který je podle Něho pro nás nejlepší.

Jak tato požehnání přicházejí, vzrůstá naše víra v to, že Bůh je zdrojem všeho, co je v našem životě dobré. Stává se snazším vidět zasvěcení jako prosté rozpoznání pravdy, že vše, co Bůh stvořil, je Jeho. Vzbuzuje to v nás *pocity* vděčnosti za to, že od nás žádá pouze 10 procent z toho, co nám již dal. Jsme tak lépe připraveni žít podle zákona zasvěcení, až to od nás bude požadováno.

Zadruhé – my všichni, kteří důsledně platíme plný desátek, *pocítujeme* větší sebedůvěru, když Boha žádáme o to, co pro sebe a svou rodinu potřebujeme. Bůh nám slibuje požehnání, dokonce více než dokážeme přijmout, když budeme věrni své smlouvě platit desátky. (Viz Malachiáš 3:10.) Jedním z velkých požehnání desátku je tudíž důvěra v to, co skýtá budoucnost. Ať už je naše situace jakákoli, vše nakonec dopadne dobře. Když dodržíme své sliby, Pán dodrží ty své. Jedním z velkých požehnání placení plného desátku je pocit pokoje. Ti, kteří dodržují přikázání desátku, mohou dosvědčit, že požehnání pokoje je skutečné a drahocenné.

Zatřetí – ti, kteří platí desátek, *pocítují* hlubší lásku k Bohu a ke všem Božím dětem. Tato hlubší láska pramení z pochopení toho, že Otec používá desátky, které obětujeme, k tomu, aby požehnal lidem na tomto světě i na věčnosti.

Desátky rozdělují skrze své oprávněné služebníky s velkou péčí. Plátce desátku pomáhá Pánovi budovat chrámy, ve kterých mohou být rodiny zpečetěny na věky. Plátce desátku Mu pomáhá šířit evangelium ke všem lidem. Plátce desátku Mu pomáhá ulevovat od hladu a utrpení skrze Jeho služebníky a Jeho způsobem. Každý z těchto služebníků vám může říci, jak se prohloubila láska, když byl desátek použit k tomu, aby požehnal lidem. A totéž může říci i onen věrný plátce desátku.

Konečné vyrovnání desátků je ještě daleko. Modlím se o to, abyste již nyní začali se svou rodinou plánovat a připravovat se, abyste byli způsobilí obdržet požehnání, která Bůh vylévá na všechny, kteří Mu mohou potvrdit, že jsou plátcí plného desátku.

NÁMĚTY PRO VÝUKU Z TOHOTO POSELSTVÍ

- Někdy tím nejlepším způsobem, jak učit určité zásadě, je názorně ji ukázat (viz *Učení – není většího povolání* [1999], 169). Můžete požádat člena rodiny, aby názorně ukázal, co představuje jedna desetina. Může to ukázat tak, že ze skupiny deseti předmětů jeden předmět odejme. Na závěr můžete požádat člena rodiny, aby předvedl, jak vyplnit poukázku desátku.
- „Těm, které učíte, prospěje, když se do lekce vzájemně zapojí.“ (*Učení – není většího povolání*, 63.) Požádejte členy rodiny, aby se podělili o své myšlenky ohledně výroku presidenta Eyringa: „*Pocítit právě to, co pro získání daru věčného života pocítovat musíme.*“ Můžete diskutovat o třech způsobech, jimiž nás placení desátku připravuje na pocítění toho, co musíme pocítovat pro získání Božích požehnání.

MLÁDEŽ

Dostatek peněz

Fabiano dos Santos da Silva

S misionáři jsem se seznámil, když mi bylo 17. Bydlel jsem tehdy se svým starším bratrem. Maminka nám

rok předtím zemřela a život pro nás byl těžký. Když mě misionáři učili, poznal jsem, že tato Církev je tou, kterou jsem vždy hledal. Vliv mých přátel mi však bránil v tom, abych v neděli chodil na shromáždění.

Jednou jsem během týdne přišel na jednu církevní akci. Když jsem viděl, jak se všichni mladí lidé smějí a baví, udělalo mi to velkou radost. Misionáři, spolu s dalšími mladými, využili této příležitosti k tomu, aby mě učili evangeliu, a já jsem se cítil tak dobře, že jsem se rozhodl dát se pokřtít.

Ale i po vstupu do Círky jsem čelil těžkostem. V oné části města jsem byl jediným členem Círky a bydlel jsem daleko od sborového domu. Moji přátelé, kteří nebyli členy Círky, se ke mně už nechtěli znát. Když jsem se cítil osamělý, modlil jsem se a pociťoval jsem lásku Páně.

Každý měsíc jsem dostával malý finanční obnos z fondu, který nám zanechala maminka. Bylo pro mne obtížné vyjít s tak malou částkou. Ale rozhodl jsem se, že budu poslušný. Platil jsem desátek a musel jsem platit také cestovné na seminář a na nedělní shromáždění. Nechápal jsem, jak je to možné, ale na konci měsíce jsem zjistil, že jsem měl dostatek peněz, abych to všechno dokázal.

Vím, že díky placení desátku jsem byl požehnan. Poslušnost tohoto přikázání mi pomohla získat silnější svědectví, sloužit na misii a rozpoznat požehnání, takže nyní sám mohu posilovat nové členy, kteří čelí nějakým těžkostem.

PRO DĚTI

Mohu platit desátek

Placení desátku znamená, že 10 procent z toho, co vyděláme, dáme Pánovi. Představte si tři děti, které vykonávají různé práce. Předpokládejme, že první dítě si vydělá 10 korun, druhé 20 korun a třetí 30 korun. Napište, jak velký by byl desátek pro jednotlivé děti.

Bonusová otázka: Který z těchto plátců desátku by získal nejvíce požehnání? (Nápověda: Viz poslední odstavec poselství presidenta Eyringa.)

Posilování rodin skrze časnou soběstačnost

Prostudujte si tento materiál, a jak to bude vhodné, diskutujte o něm se sestrami, které navštěvujete. Použijte uvedené otázky, abyste díky nim tyto sestry posílily a aby se Pomocné sdružení stalo aktivní součástí vašeho života.

Rozvoj soběstačnosti – schopnosti postarat se o sebe a o svou rodinu – je zodpovědností každé sestry. Soběstačnými se stáváme, když se učíme pracovat s chutí, když vyhledáváme inspiraci ohledně nejlepšího způsobu, jak se o sebe postarat sami, a když při zajišťování základních potřeb spolupracujeme se členy rodiny.

Když jsme soběstačnými, použijeme svá požehnání a prostředky k přípravě na možné problémy a na to, abychom se jich vyvarovali. Soběstačnost však vzrůstá, když se modlíme o odvahu postavit se s vírou výzvám, které jistě přijdou. Soběstačnost nám také umožňuje dodržovat smlouvu, že budeme pečovat o druhé.

Zásadám a dovednostem soběstačnosti se učíme v Pomocném sdružení. Sestry se mohou učit mnohému, co vede k soběstačnosti, včetně sestavování rozpočtu, zbabování se dluhů, profesním kvalifikacím, písmům a evangeliu, jak druhé naučit číst a psát, technologiím, mohou se učit o fyzickém zdraví a zdatnosti, prevenci a zbabování se závislosti, o sociálním a duševním zdraví, prevenci nemocem, zahradičení, o produkci potravin a jejich uskladňování a o přípravě na nouzové situace.¹

Julie B. Becková, generální presidentka Pomocného sdružení, vysvětluje: „Zaopatření sebe a ostatních je důkazem toho, že jsme učedníky Pána Ježíše Krista. ... Když má [tchýně] vloni náhle skonala, zanechala po sobě důkaz svého soběstačného způsobu života. Vlastnila platné chrámové doporučení a často čtené výtisky písem a příruček pro studium evangelia. S láskou jsme si mezi sebou rozdělili hrnce, pánve a nádoby, ve kterých připravila tisíce pokrmů. Zanechala nám prošívané deky, které vyrobila z obnošeného šatstva. Věřila ve staré rčení: ‚Vše spotřebuj, využijvej, vystač si s tím nebo se toho vzdej.‘ Viděli jsme zásoby potravin, které vypěstovala, zavařila a uskladnila. Velmi dojemné byly její malé účetní knihy, do kterých si po celá dlouhá léta věrně zaznamenávala své výdaje. Vedla prozíravý život, a proto po sobě zanechala peníze ušetřené pro případ nouze a žádné dluhy! A co je nejdůležitější, skrze dovednosti získané za svého věrného života učila a inspirovala mnoho dalších.“²

Z písem

Jan 13:34–35; Jakub 1:27; Mosiáš 4:26; Nauka a smlouvy 29:34–35; 38:30; 44:6

Z naší historie

Sestry z Pomocného sdružení se vždy podílely na práci časného a duchovního spasení duší. Na schůzkách Pomocného sdružení žen z Nauvo o sestry každý týden podávaly zprávu o lidech v nouzi. Dobrovolné příspěvky byly mezi tento lid rozdělovány ve formě peněz, věcí, talentů a času. Tato základní práce, přinášení úlevy trpícím, zůstala prací Pomocného sdružení po všechny generace.

Když Svátí dorazili do údolí Solného jezera, president Brigham Young (1801–1877) sestrám radil, aby pomáhaly lidem v nouzi a učily se dovednostem, které jim umožní postarat se samy o sebe. Řekl: „Naučte se postarat se samy o sebe; uskladňujte obilí a mouku, a šetřete je na den nouze.“³ Pod vedením kněžství Pomocné sdružení i nadále učí soběstačnosti, ochraně rodin a povzbuzování osobní spravedlivosti a skutků pravé lásky, čisté lásky Kristovy.

ODKAZY

1. Viz *Handbook 2: Administering the Church* (2010), 9.4.2.
2. Julie B. Becková, „The Welfare Responsibilities of the Relief Society President“, *Basic Principles of Welfare and Self-Reliance* (2009), 6.
3. *Učení presidentů Církve: Brigham Young* (1997), 231.

1. Jak mohu sestrám a jejich rodinám pomoci zlepšit se v oblasti časné soběstačnosti?

2. Jak se mohu sama zlepšit v oblasti časné soběstačnosti?

Další informace naleznete na www.reliefsociety.lds.org.